

Nazwa przedmiotu: Harmonia			
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Kompozycji i Teorii Muzyki			obowiązuje od roku akademickiego 2024/2025
Kierunek: Kompozycja i teoria muzyki		Specjalność: kompozycja	
Forma studiów: stacjonarne I st.		Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Forma zajęć: wykład		Język przedmiotu: polski	Rok I-II/semestr I-IV Wymiar godzin: 120
Koordynator przedmiotu		Kierownik Katedry Kompozycji	
Prowadzący zajęcia		doc. dr Małgorzata Waszak, mgr Michał Malec, mgr Krzysztof Kicior	
Cele przedmiotu		<p>Pogłębienie i usystematyzowanie wiadomości z zakresu harmoniki funkcyjnej; rozszerzenie nauki o harmonikę modalną, środki harmoniczne przełamujące system tonalny dur-moll, a także współczesne systemy harmoniczne.</p> <p>Nabywanie umiejętności prawidłowego łączenia funkcji harmonicznyc; poznanie najbardziej przydatnych metod analizy harmonicznej.</p> <p>Przygotowanie studentów do pracy w szkolnictwie muzycznym II st. oraz do samodzielnej realizacji zadań praktycznych, np.: opracowanie harmoniczne utworów, aranżacja, instrumentacja, akompaniament, swobodne operowanie materiałem dźwiękowym w różnych tonacjach (sprawne transponowanie).</p>	
Wymagania wstępne		Zrealizowanie przedmiotu harmonia w szkole muzycznej II st. podstawowa wiedza dotycząca stylów muzycznych oraz historii i literatury muzycznej od renesansu do XX wieku; zdolność dokonywania analizy i właściwego wnioskowania; umiejętność koordynacji warsztatu twórczego i badawczego.	
Kategorie efektów	Numer efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	1	posiada ugruntowaną wiedzę z zakresu harmoniki różnych epok; zna środki harmoniczne, rozumie ich znaczenie w dziele muzycznym, dostrzega związki z kształtem formalnym i wyrazem emocjonalnym dzieła	P6_KOM_W_03 (KOM_III)
Umiejętności	2	posiada umiejętność analizy i posługiwania się określonymi środkami harmonicznymi w ramach różnych systemów harmonicznyc	P6_KOM_U_04 (KOM_XIII)
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU			Liczba godzin
Semestr I			
<u>Harmonika systemu funkcyjnego dur-moll (barok, klasycyzm):</u>			
1. Krystalizacja harmoniki systemu dur-moll (na przykładach dzieł wczesnego baroku).			
2. Akordyka z uwzględnieniem dysonansowych postaci dominanty, trójdźwięków pobocznych, różnych rozwiązań kadencyjnych; zasady realizacji <i>basso continuo</i> .			4
3. Dźwięki obce, rodzaje i zasady ich wykorzystania w fakturze chóralnej.			
4. Czterodźwięki septymowe i pięciodźwięki nonowe na wszystkich stopniach gamy. Dominanty pozorne i rzeczywiste. Wychylenie modulacyjne.			14
Wszystkie zagadnienia omawiane są na podstawie analizy wybranych fragmentów z literatury muzycznej baroku i klasycyzmu, a także utrwalane praktycznie przez realizację różnego typu zadań pisemnych, także przy fortepianie.			2
			10
Semestr II			
<u>Harmonika systemu funkcyjnego dur-moll (klasycyzm i wczesny romantyzm):</u>			
5. Faktura instrumentalna, figuracja fortepianowa i jej rodzaje.			
6. Alteracja jako środek wytwarzania napięć harmonicznyc.			
7. Modulacje: normy teoretyczne a praktyka muzyczna.			6
Wszystkie zagadnienia omawiane są na podstawie analizy wybranych fragmentów z literatury muzycznej klasycyzmu i wczesnego romantyzmu, a także utrwalane praktycznie przez realizację różnego typu zadań pisemnych, także przy fortepianie.			10
			14
Semestr III			
<u>Harmonika renesansu oraz zjawiska prowadzące do przezwyciężenia systemu funkcyjnego dur-moll:</u>			

9.	Harmonika renesansu. Zjawiska prowadzące do krystalizacji systemu dur-moll (założenia teoretyczne, przykłady muzyczne, realizacja zadań praktycznych). Systemy średnio-tonowe i niedwunastotonowe jako próba uniwersalnej kategoryzacji wysokości dźwięku.	12				
10.	Harmonika w okresie romantyzmu. Zjawiska prowadzące do przewyciężenia systemu dur-moll. Wzorce stylistyczne (przykłady wybranych dzieł najwybitniejszych twórców epoki) – próba kreatywnego naśladownictwa w realizowanych zadaniach pisemnych (miniatury fortepianowe).	18				
Semestr IV						
<u>Problemy harmoniki XX wieku:</u>		6				
11.	Teoria struktur Macieja Zalewskiego – ogólne założenia.	4				
12.	Cechy harmoniki impresjonistycznej. Tworzenie konstrukcji muzycznych według podanych założeń teoretycznych.	6				
13.	Teoria modi o ograniczonej transpozycyjności O. Messiaena.					
14.	Elementy harmoniki W. Lutosławskiego. Harmonizacja melodii ludowych z zastosowaniem omawianych środków harmoniczných.	2				
15.	Systemy ksenharmoniczne: Bohlen-Pierce, Just Intonation, systemy równomiernie temperowane niedwunastotonowe.	4				
16.	Wykorzystywanie urządzeń elektronicznych w konstruowaniu nowych systemów wysokości dźwięku.	6				
17.	Synteza teoretyczna i praktyczna omawianej problematyki. Dyskusja.	2				
Metody kształcenia	1. wykład problemowy 2. wykład konwersatoryjny 3. wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień 4. praca z tekstem i dyskusja 5. analiza przypadków 6. rozwiązywanie zadań 7. rozwiązywanie zadań artystycznych 8. praca indywidualna 9. praca w grupach 10. prezentacja nagrań CD					
Metody weryfikacji efektów uczenia się	Metoda	Numer efektu uczenia				
	1. egzamin (standaryzowany, na bazie problemu) 2. kolokwium ustne 3. kolokwium pisemne 4. realizacja zleconego zadania	1, 2 1, 2 1, 2 2				
KORELACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ Z TREŚCIAMI PROGRAMOWYMI, METODAMI KSZTAŁCENIA I WERYFIKACJI						
Numer efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji			
1	1-19	1-5, 10	1, 3, 4			
2	2-18	5-9	1, 2, 3, 4			
Warunki zaliczenia	Semestr I-III – kolokwium, semestr IV – egzamin; wszystkie formy zaliczeń obejmują część pisemną i ustną; warunkiem zaliczenia jest osiągnięcie wszystkich założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości >50%).					
Rok	I	II		III		
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
ECTS	2	2	2	2		
Liczba godzin w tyg.	2	2	2	2		
Rodzaj zaliczenia	kolokwium	kolokwium	kolokwium	egzamin		
Literatura podstawowa						
Chomiński J.M., <i>Historia harmonii i kontrapunktu</i> , t. 1-3, Kraków 1958-90.						
Dobrowolski A., <i>Metodyka nauczania harmonii w szkołach muzycznych II stopnia</i> , Kraków 1967.						
Heering K., <i>Próba analizy strukturalnej dzieła muzycznego</i> , w: <i>Ze studiów nad metodami etnomuzykologii</i> , Wrocław 1975.						
Jarociński S., <i>Debussy a impresjonizm i symbolizm</i> , Kraków 1966.						
Jarzębska A., <i>Z dziejów myśli o muzyce. Wybrane zagadnienia teorii i analizy muzyki tonalnej i posttonalnej</i> , Kraków 2002.						
Messiaen O., <i>Technika mojego języka muzycznego</i> , przeł. J. Świder, „Res Facta” nr 7.						
Pokrzywińska M., <i>Progresje. Zbiór ćwiczeń harmoniczných</i> , Warszawa 2004.						
Schaeffer B., <i>Nowa muzyka. Problemy współczesnej techniki kompozytorskiej</i> , Kraków 1969.						
Sikorski K., <i>Harmonia</i> , cz. I, Kraków 2006.						
Sikorski K., <i>Harmonia</i> , cz. II, Kraków 2008.						
Sikorski K., <i>Harmonia. Zbiór zadań i przykładów</i> , Kraków 2004.						
Targosz J., <i>Podstawy harmonii funkcyjnej</i> , Kraków 2011.						
Wesołowski F., <i>Basso continuo. Teoria i praktyka</i> , Łódź 2002.						
Wesołowski F., <i>Materiały do ćwiczeń harmoniczných</i> , Kraków 1996.						

Wesołowski F., *Nauka harmonii*, Łódź 2008.
 Wesołowski F., *Rozwój systemu tonalnego dur-moll*, Warszawa 2006.
 Zalewski M., *Harmonia teoretyczna*, Warszawa 1972.
 Zieliński T.A., *Problemy harmoniki nowoczesnej*, Kraków 1983.

Literatura uzupełniająca

Forte A., *Tonal Harmony in Concept and Practice*, New York 1962.
 Frączkiewicz A., Fieldorf M., *Zasady modulacji*, Kraków 1988.
 Hindemith P., *Traditional harmony*, New York 1944.
 Kolanek M., *System harmoniczny H. Erpfa*, skrypt dla studentów teorii muzyki, Warszawa 1986.
 Kostka S., Payne D., *Tonal Harmony with an Introduction to Twentieth-Century Music*, New York 1984.
 Lester J., *Harmony in Tonal Music, Vol. I: Diatonic Practices, Vol. II: Chromatic Practices*, New York 1982.

KALKULACJA NAKŁADU PRACY STUDENTA

Zajęcia dydaktyczne	120	Przygotowanie się do prezentacji / koncertu	0
Przygotowanie się do zajęć	20	Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	10
Praca własna z literaturą	10	Inne	0
Konsultacje	10		
Łączny nakład pracy w godzinach	170	Łączna liczba ECTS	8

Możliwości kariery zawodowej

Student po ukończeniu kursu harmonii jest przygotowany do zadań związanych z opracowaniami muzycznymi, instrumentacją i akompaniamentem.

Jest przygotowany do podjęcia kształcenia na studiach II st.

Absolwent studiów magisterskich i studium pedagogicznego (wraz z metodyką nauczania harmonii) może podjąć pracę w szkolnictwie muzycznym II st.

Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu

Data	Imię i nazwisko	Czego dotyczy modyfikacja
3.11.2022	Dr Andrzej Karałow	Aktualizacja karty
1.01.2025	Mgr Michał Malec	Aktualizacja karty